

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA (118) TÈXTEL (40) ELS CASTELLS (2)

(Continuació)

El Vapor Ros havia quedat pràcticament buit de llogaters a finals de 1908 quan Aymerich, Amat i Jover va traslladar-se a la fàbrica nova de la Rambla. Marian Ros era fill de Josep Ros i Coll, pintor, fabricant, soci fundador de l'Institut Industrial i regidor electe de Terrassa amb 39 vots a les eleccions municipals amb sufragi censatari celebrades el febrer de 1877. Marian Ros, que va morir solter, també va ser, com el seu pare, regidor de Terrassa. Fou un dels regidors elegits per la Coalición Tarrasense -salista- en les municipals de novembre de 1917 en què van guanyar els nacionalistes catalans.

HILATURAS VDA. CASTELLS

■■■■■■■■■■ TARRASA ■■■■■■■■■■

le desea feliz y próspero

AÑO NUEVO

Felicitaçió de cap d'any de cal Castells (1925)

La raó social Jaume Castells S. en C. té una vida curta. El 31 de març de 1919 entra a la societat, com a soci col·lectiu, el sabadellenc Josep Codina i Duran. La nova raó social és, a partir d'ara, **Castells i Codina Societat en Comandita**. La incorporació de Codina coincideix amb l'entrada com a director tècnic de la indústria de Miquel Rambla i Molinos. Com anirem veient, Miquel Rambla i els seus descendents passaren a ser molt aviat els principals protagonistes de cal Castells. Miquel Rambla i Molinos natural d'El Portell (Alt Maestrat) va traslladar-se amb la família a Terrassa quan tenia quatre anys. El 1914 es casa amb Magdalena Castells i Roqué, filla única de Jaume Castells. Aficionat a les arts i a les lletres, Miquel Rambla va presidir La Previsió Tarrasense de 1934 a 1936 i la Cambra de Comerç de 1948 a 1953, i formà part de les directives de l'Institut Industrial i de la Cambra de la Propietat. Abans de la Guerra Civil s'afilià a la Lliga i a la postguerra milità a FET i de las JONS, de la qual fou nomenat tresorer del Partit Judicial 1939. Exercí, també, el càrrec de delegat de crins i pèls del Sindicat Nacional Tèxtil. Formava part de la colla d'Amics dels Tudons, que Ragon popularitzà en un llibret.

El 26 de setembre de 1913 mor als 52 anys Jaume Castells, fundador de la indústria. L'hereva universal va ser la seva vídua Joaquina Roqué, que el febrer de 1918 atorga poders universals al seu gendre, Miquel Rambla.

A finals de 1919 sorgeixen discrepàncies entre Miquel Rambla i els socis Marian Ros i Josep Codina, i es pacta adjudicar l'empresa al soci que faci

l'oferta més alta en sobre tancat. Rambla aconseguí el suport econòmic de dos pesos forts de les finances terrassenques, els Salvans i els Fontanals, cosa que permet a la família Roqué-Rambla fer la millor oferta i quedar-se l'empresa. El 20 de juliol de 1920 es dissol formalment Castells i Codina S en Cta. La raó comercial que s'adopta a partir d'ara és **Vidua Castells**. Encara que formalment sigui una empresa individual, té com a socis privats les esmentades famílies Salvans i Fontanals per terceres parts.

FILATURES

VDA. CASTELLS, E. C.

TERRASSA

Colorit per a la qualitat

LEDA

Portada de mostrari de fils de Vidua Castells
Empresa Col·lectivitzada. (Guerra Civil)

s'establirà pel seu compte -Manufacturas Industriales Duran, SA (MIDSA)-, amb fàbriques al carrer de Vinyals i del Pare Font. Un personatge conegut que formà part del Comitè de Control de Castells anterior a la col·lectivització i després del Consell d'Empresa de Vidua Castells, EC va ser el dibuixant Mateu Avellaneda.
(Continuarà)

Vidua Castells, ja acreditada en filats de moher i bronc i en fils de fantasia, experimenta un procés continu de creixement. L'estiu de 1928 la indústria es trasllada del Vapor Ros al Vapor Cortés -carrer de Frederic Soler, 15-, que serà ja l'emplaçament definitiu fins al seu tancament. Les pues de filar passaran de 900 el 1915 a 1.460 el 1925 i a 2.686 el 1936.

Durant la Guerra Civil, concretament el 28 de novembre de 1936, l'empresa Castells, que supera els 150 treballadors, és col·lectivitzada d'acord amb el Decret de col·lectivitzacions de la Generalitat de 24-X-1936. Josep Francino i Laceras és nomenat interventor de la Generalitat, mentre que Cir Duran i Copons n'és elegit director. A la postguerra Cir Duran

RAFAEL COMAS